

Túnica a rayas

Letra: Meir Ariel
Música: Arcadi Dujin

Hace unos miles de años
mi hermano y yo nos separamos
Él (se fue) hacia los fríos del norte
Y yo hacia el sudeste.
Durante siglos no nos vimos
Y de pronto, aquí, nos encontramos
Tanto habíamos cambiado que no nos reconocimos
Qué bueno que una señal nos dejamos...

“¿Qué te hicieron? No te parecen para nada a mí”.
Llorando se rio mi hermano:
“Tú no parece tan israelí
Y menos parece tanají”.

Sí, todos los colores iluminarán
hacia todos los lugares del mundo
para que todos vean a todos
y todos reconocerán en sí mismos
los distintos matices,
y los colores ya no ocultarán más
a un hombre de otro hombre,
a una sangre de otra sangre.

El que habla, reí, lloré, al ver el semblante pálido de
mi hermano,
al escuchar su raro acento “Bite Bite” (¿es más
bíblico?)
¡Oh, mi túnica a rayas!
Cada raya me conmueve,
cada raya quiere quitar una capa de mi piel.
¡Oh, mis rayas, rayas, rayas! No enloqueceré
Solo iluminaré los matices con un poco de luz.

Sí, todos los colores resplandecerán.

Los polacos atacaron a Marruecos.
Los rusos entraron a Yemen.
Egipto arrebató de Turquía
que en el camino lastimó a Grecia.
¡Cómo nos enredamos con ellos!

כתונת פסים

מאיר אריאל: מילים
ארקדי דוכין: לחן

לפני כמה וכמה שנות אלף
נפרדנו אני ואחי
הוא לכיוון של הקרירים האלה
אני לדרום מזרחי
יובלות על יובלות לא התראנו
ופתאום נפגשנו כאן
לא הכרנו כל כך השתננו
טוב שהשארנו סימן

מה הם עשו לך אתה בכלל לא דומה לי
בבכי צחק לי אחי
אתה לא נראה כל כך ישראלי
בטח שלא תנכי

כן, כל הצבעים עוד זיהירו
לכל הצדדים בעולם
לראות כולם את כולם
וכל הצדדים עוד יכירו
בגוונים השונים את עצמם
ויותר הצבעים לא יסתירו
אדם מאדם דם מדם

מי שמדבר צחקתי בכיתי למראה החיוור של אחי
למבטא המוזר שלו ביטא ביטא זה יותר תנכי?
הו כתונת פסים שלי כל פס בי נוגע
כל פס רוצה לקלף לי את העור
הו פסים פסים שלי אני לא אשתגע
רק אתן לגוונים מעט אור

כן... כל הצבעים עוד זיהירו

פולנים התנפלו על מרוקו
רוסים נכנסו בתימן
מצרים חטפה מטורקיה
שבדרך תקעה את יוון
איך שביניהם הסתבכנו

Así fue relatado, aunque nadie lo crea.
Pero ¿por qué arrastramos sus guerras ajenas
después de que ellos nos olvidaron hace mucho,
mucho tiempo?
¡Oh, mi túnica a rayas!
Cada raya me conmueve,
cada raya quiere quitar una capa de mi piel.
¡Oh, mis rayas, rayas, rayas!
No enloqueceré no enloqueceré
Solo iluminaré los matices con un poco de luz.

כבר סופר אף כי לא יאומן
אבל למה את המלחמות הזרות שלהם משכנו
אחרי שהם שכחו אותנו מזמן מזמן
הו כתונת פסים שלי כל פס בי נוגע
כל פס רוצה לקלף לי את העור
הו פסים פסים פסים שלי
אני לא אשתגע לא אשתגע
רק אתן לגוונים מעט אור

כן, כל הצבעים עוד יזהירו

<https://youtu.be/H0b0lOq36AY>